

ความรู้พื้นฐาน

ในบทนี้จะกล่าวถึงความรู้พื้นฐานเฉพาะที่จำเป็น เพื่อนำไปใช้ในบทที่ 3 และบทที่ 4 โดยจะกล่าวถึง เซตและทฤษฎีเซต คุณสมบัติของจำนวนเต็ม การยกกำลังของจำนวนเต็ม ทฤษฎีพื้นฐานของเลขคณิต กอนกรูเออนส์ คุณสมบัติของจำนวนเต็มบวก และการจัดลำดับ

สำหรับทฤษฎีบทต่าง ๆ ในบทนี้ จะไม่พิสูจน์ไว้ ผู้ที่สนใจศึกษาได้จากเอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม และขอเสนอแนะที่กล่าวไว้

2.1 เซตและทฤษฎีเซต

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึง เซต กฎเกณฑ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน และการเทียบเท่าของเซต

2.1.1 เซต (Set)

ความหมาย โดยปกติคำว่า เซต และ สมาชิกของเซตเป็นคำอธิบาย (Undefined Term) แต่ในที่นี้จะให้ความหมายของคำดังกล่าวเพื่อช่วยความเข้าใจดังนี้

เซต หมายถึง กลุ่มของสิ่งของหรือกลุ่มของจินตนาการ ซึ่งมีคุณสมบัติบางประการคล้ายกัน และสิ่งของหรือจินตนาการดังกล่าวนี้เรียกว่าสมาชิกของเซต และใช้สัญลักษณ์ a แทนการเป็นสมาชิกของเซต ดังนั้นเมื่อเขียน

$a \in A$ หมายความว่า a เป็นสมาชิกของเซต A

$a \notin A$ หมายความว่า a ไม่เป็นสมาชิกของเซต A

สัจพจน์ 2.1.1.1 (Existential Axiom)

มีเซตอย่างน้อยหนึ่งเซต

สัจพจน์ 2.1.1.2 (Paradox Axiom)

ถ้า A เป็นเซตแล้ว $A \neq A$

สัจพจน์ 2.1.1.3 (Axiom of Extension)

เซต A เท่ากับเซต B ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกตัวของ A เป็นสมาชิกของ B และสมาชิกทุกตัวของ B เป็นสมาชิกของ A

นั่นคือ เซตสองเซตจะเท่ากันก็ต่อเมื่อ เซตทั้งสองมีสมาชิกเหมือนกันทุกตัว
เขียนในรูปสัญลักษณ์ได้ $A = B \leftrightarrow \forall x [x \in A \leftrightarrow x \in B]$

จากสัจพจน์ข้างต้น จึงได้ว่า

$$A \neq B \leftrightarrow \exists x [x \in A \wedge x \notin B] \vee \exists y [y \in B \wedge y \notin A]$$

สัจพจน์ 2.1.1.4 (Axiom of Specification)

แต่ละเซต A และแต่ละเงื่อนไข $P(x)$ จะมีเซต B ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก x ทุกตัวของ A ซึ่ง $P(x)$ เป็นจริง

นั่นคือ จะมี $B = \{x \in A / P(x)\}$ เรียบวิธีเขียนเซตแบบนี้ว่า
วิธีกำหนดเงื่อนไข (Set builder notation)

นิยาม 2.1.1.1 สับเซต (Subset)

เซต A เป็นสับเซต (Subset) ของเซต B ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกตัวของ A เป็นสมาชิกของ B

A เป็นสับเซตของ B เขียนแทนด้วย $A \subseteq B$ หรือ

$$A \subseteq B \iff \forall x [x \in A \rightarrow x \in B]$$

ถ้าสมาชิกบางตัวของ A ไม่เป็นสมาชิกของ B จะกล่าวว่า A ไม่เป็นสับเซตของ B และเขียนแทนด้วย $A \not\subseteq B$

นิยาม 2.1.1.2 สับเซตแท้ (Proper Subset)

เซต A เป็นสับเซตแท้ของเซต B ก็ต่อเมื่อ $A \subseteq B$ และ $A \neq B$

A เป็นสับเซตแท้ของ B เขียนแทนด้วย $A \subset B$

นิยาม 2.1.1.3 เซตว่าง (Empty Set)

เซตว่างคือ เซตที่ไม่มีสมาชิก เขียนแทนด้วย \emptyset (phi อ่านว่า ฟาย) หรือ $\{\}$

2.1.2 คู่ลำดับ

นิยาม 2.1.2.1 คู่ลำดับ (Ordered pair)

คู่ลำดับ $(a, b) = \{\{a\}, \{a, b\}\}$ เรียก a ว่า พิกัดแรก และเรียก b ว่า พิกัดที่สอง

นิยาม 2.1.2.2 ผลคูณคาร์ทีเซียน (Cartesian Product)

ผลคูณคาร์ทีเซียนของ A และ B คือ เซตของคู่ลำดับ (a, b) ทุกตัวโดยที่ $a \in A$ และ $b \in B$

เขียนแทนผลคูณคาร์ทีเซียนของ A และ B ด้วย $A \times B$ เขียนในรูปสัญลักษณ์ได้

$$A \times B = \{x/x = (a, b), a \in A, b \in B\}$$

2.1.3 ฟังก์ชัน (Function)

นิยาม 2.1.3.1 ฟังก์ชัน (Function)

f เป็นฟังก์ชันจาก A ไป B ก็ต่อเมื่อ

1. $f \subseteq A \times B$,
2. ถ้า $a \in A$ และ $B \neq \emptyset$ แล้ว จะมี $b \in B$ ที่ทำให้ $(a, b) \in f$,
3. ถ้า $(a, b), (a, c) \in f$ แล้ว $b = c$

f เป็นฟังก์ชันจาก A ไป B เขียนแทนด้วย $f : A \rightarrow B$

นิยาม 2.1.3.2 ให้ $f : A \rightarrow B$ และ $(x, y) \in f$ จะกล่าวว่า y

เป็นอิมเมจ (image) ของ x และ x เป็นพรีอิมเมจ

(preimage) ของ y

เขียนแทนด้วย $y = f(x)$

นิยาม 2.1.3.3 ให้ $f : A \rightarrow B$

- ก. f เป็นฟังก์ชันแบบทั่วถึง ก็ต่อเมื่อ แต่ละ $b \in B$ จะมี $a \in A$ ที่ทำให้ $b = f(a)$
- ข. f เป็นฟังก์ชันแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ก็ต่อเมื่อ ถ้า $a, b \in A$ และ $f(a) = f(b)$ แล้ว $a = b$

ค. f เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่งแบบทั่วถึง ก็ต่อเมื่อ f เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่ง และ f เป็นฟังก์ชันแบบทั่วถึง

2.1.4 การเทียบเท่าของเซต (Equivalent)

นิยาม 2.1.4.1 A เทียบเท่ากับ B ก็ต่อเมื่อมีฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่งแบบทั่วถึง

จาก A ไป B

A เทียบเท่ากับ B เขียนแทนด้วย $A \sim B$

นิยาม 2.1.4.2 เซตจำกัด (Finite set)

A จะเป็นเซตจำกัด ก็ต่อเมื่อ A เป็นเซตว่างหรือมี $k \in \mathbb{Z}^+$

โดยที่ $N_k = \{1, 2, \dots, k\}$ ที่ทำให้ $A \sim N_k$

ทฤษฎี 2.1.4.1 ถ้า A เป็นเซตจำกัด และ $A \neq \emptyset$ และ $B \subset A$

แล้ว B จะเป็นเซตจำกัด

พิสูจน์ ุบายละเอียดจาก [2] หน้า 41

นิยาม 2.1.4.3 จำนวนสมาชิก

ถ้า A เป็นเซตจำกัด และ $A \neq \emptyset$ แล้วจะเรียก $k \in \mathbb{Z}^+$

ว่าเป็นจำนวนสมาชิกของ A ก็ต่อเมื่อ $A \sim N_k$

จำนวนสมาชิกของ A เขียนแทนด้วย $\|A\|$ ดังนั้นจะได้

$$\|A\| = k$$

ทฤษฎี 2.1.4.2 ถ้า A และ B เป็นเซตจำกัด โดยที่ $A, B \neq \emptyset$
และ $A \subseteq B$ แล้ว $\|A\| \leq \|B\|$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [2] หน้า 52

ทฤษฎี 2.1.4.3 ถ้า A และ B เป็นเซตจำกัด โดยที่ $A, B \neq \emptyset$
และ $A \subset B$ แล้ว $\|A\| < \|B\|$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [2] หน้า 52

2.2 คุณสมบัติของจำนวนเต็ม

นิยาม 2.2.1 (การหารลงตัว)

ถ้า $n, a \in \mathbb{Z}$ โดยที่ $a \neq 0$ แล้ว จะกล่าวว่า a
หาร n ลงตัว ก็ต่อเมื่อ มี $c \in \mathbb{Z}$ ซึ่งทำให้ $ac = n$

และจะได้ $a = \frac{n}{c}, c = \frac{n}{a}$

เรียก a ว่าตัวหาร และ $\frac{n}{a}$ อานว่า a หาร n

a หาร n ลงตัว เขียนแทนด้วย $a|n$

a หาร n ไม่ลงตัว เขียนแทนด้วย $a \nmid n$

ทฤษฎี 2.2.1 (คุณสมบัติเบื้องต้นของการหารลงตัว)

ถ้า $a, b, c, x, y \in \mathbb{Z}$ โดยที่ $a \neq 0$ แล้ว

ก. $a|a$

ข. $1|b$

- ก. ถ้า a/b และ $b \neq 0$ แล้ว $\frac{b}{a/b}$
- ง. ถ้า a/b และ b/a และ $b \neq 0$ แล้ว $|a| = |b|$
- จ. ถ้า a/b และ b/c และ $b \neq 0$ แล้ว a/c
- ฉ. ถ้า a/b และ $b \neq 0$ แล้ว $|a| \leq |b|$
- ช. ถ้า ab/ac และ $b \neq 0$ แล้ว b/c
- ซ. ถ้า a/b และ a/c แล้ว $a/(bx + cy)$
- ด. ถ้า a/b และ $c \neq 0$ แล้ว ac/bc

พิสูจน์

ดูรายละเอียดจาก [4] หน้า 96

นิยาม 2.2.2

(ตัวหารรวม)

ถ้า $a, b, d \in \mathbb{Z}$ และ $d \neq 0$ แล้ว จะเรียก d ว่าเป็น
ตัวหารรวมของ a และ b ก็ต่อเมื่อ d/a และ d/b

ทฤษฎี 2.2.2

ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ โดยที่ a และ b ไม่เป็น 0 พร้อมกัน

แล้วจะมี $d \in \mathbb{Z}^+$ ซึ่ง

ก. d/a และ d/b ,

ข. $d = ax + by$ โดยที่ $x, y \in \mathbb{Z}$,

ค. ถ้า $c \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $c \neq 0$ และ $c/a, c/b$
แล้ว c/d

พิสูจน์

ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 15

ทฤษฎี 2.2.3 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ a และ b ไม่เป็น 0 พร้อมกัน แล้วจะมี $d \in \mathbb{Z}^+$ เพียงตัวเดียวเท่านั้น ซึ่ง

ก. d/a และ d/b ,

ข. ถ้า $c \in \mathbb{Z}^+$ และ $c/a, c/b$ แล้ว c/d

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 15

นิยาม 2.2.3 ตัวหารรวมมาก (Greatest Common Divisor)

ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ โดยที่ a และ b ไม่เป็น 0 พร้อมกันแล้ว จะเรียก $d \in \mathbb{Z}^+$ ว่าเป็นตัวหารรวมมากของ a และ b ก็ต่อเมื่อ

ก. d/a และ d/b ,

ข. ถ้า $c \in \mathbb{Z}^+$ และ $c/a, c/b$ แล้ว c/d

ด. เป็นตัวหารรวมมากของ a และ b

เขียนแทนด้วย $d = (a, b)$

ทฤษฎี 2.2.4 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ แล้ว $(a, b) = (b, a)$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 16

ทฤษฎี 2.2.5 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ และ $(a, b) = d$ แล้ว จะมี

$x, y \in \mathbb{Z}$ ที่ทำให้ $d = ax + by$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [10] หน้า 6

ทฤษฎี 2.2.6 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ แล้ว $(a, b) = 1$ ก็ต่อเมื่อ มี $x, y \in \mathbb{Z}$ ที่ทำให้ $1 = ax + by$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [1] หน้า 12

ทฤษฎี 2.2.7 ถ้า $a, b, c \in \mathbb{Z}$ โดยที่ $a \neq 0$ และ a/bc และ $(a, b) = 1$ แล้ว a/c

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 16

ทฤษฎี 2.2.8 ถ้า $a, m, n \in \mathbb{Z}$ และ $(am, n) = 1$ แล้ว $(a, n) = 1$

พิสูจน์ อาศัยทฤษฎี 2.2.6

ทฤษฎี 2.2.9 ถ้า $a, m, n \in \mathbb{Z}$ และ $(a, m) = 1 = (a, n)$ แล้ว $(a, mn) = 1$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [4] หน้า 115

นิยาม 2.2.4 จำนวนเฉพาะ (prime)

ถ้า $p \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $p > 1$ แล้วจะเรียก p ว่าเป็นจำนวนเฉพาะ ก็ต่อเมื่อ มีเพียง ± 1 และ $\pm p$ เท่านั้นที่หาร p ลงตัว

ทฤษฎี 2.2.10 ถ้า $n \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $n > 1$ แล้ว n จะเป็นจำนวนเฉพาะ หรือเป็นผลคูณของจำนวนเฉพาะ

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 16

ทฤษฎี 2.2.11 ถ้า $a \in \mathbb{Z}$ และ $p \nmid a$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ แล้ว $(a, p) = 1$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 17

ทฤษฎี 2.2.12 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ และ $p \nmid ab$ โดยที่ p เป็นจำนวนเฉพาะ แล้ว $p \nmid a$ หรือ $p \nmid b$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 17

นิยาม 2.2.5 จำนวนเฉพาะสัมพัทธ์ (Relatively prime)

ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ แล้ว จะเรียก a และ b ว่าเป็น จำนวนเฉพาะสัมพัทธ์ ก็ต่อเมื่อ $(a, b) = 1$.

ทฤษฎี 2.2.13 ถ้า q, p_1, p_2, \dots, p_n เป็นจำนวนเฉพาะโดยที่

$n \in \mathbb{Z}^+$ และ $q \nmid p_1 \cdot p_2 \cdot \dots \cdot p_n$ แล้ว $q = p_k$ สำหรับบาง k ซึ่ง $1 \leq k \leq n$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [10] หน้า 14

2.3 การยกกำลังของจำนวนเต็ม

นิยาม 2.3.1 ถ้า $a \in \mathbb{Z}^+$ และ $k \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว

ก. a เขียนย่อ ๆ เป็น a^1

ข. $a \cdot a$ เขียนย่อ ๆ เป็น a^2

ค. $a \cdot a \cdots a$ (k จำนวน) เขียนย่อ ๆ เป็น a^k

ง. $a^k \cdot a = a^{k+1}$

ทฤษฎี 2.3.1 ถ้า $m, n \in \mathbb{Z}^+$ และ $a, b \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว

ก. $a^m \cdot a^n = a^{m+n}$

ข. $(a^m)^n = a^{mn}$

ค. $(ab)^m = a^m \cdot b^m$

ง. $1^m = 1$

จ. $0^m = 0$

ฉ. $a^m \neq 0$

ช. $\frac{a^m}{b^n} = a^m \cdot b^{-n}$

พิสูจน์

ดูรายละเอียดจาก [6] หน้า 7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ทฤษฎี 2.3.2 ถ้า $m, n \in \mathbb{Z}^+$ และ $a \in \mathbb{Z}^+$

$$\text{แล้ว } \frac{a^m}{a^n} = a^{m-n}$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [4] หน้า 66

ทฤษฎี 2.3.3 ถ้า $a, k \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว

$$\text{ก. } \frac{k}{k} = 1$$

$$\text{ข. } \frac{1}{a} = a^{-1}$$

พิสูจน์ เป็นผลจากทฤษฎี 2.3.2

2.4 ทฤษฎีพื้นฐานของเลขคณิต (The Fundamental Theorem of Arithmetic)

ทฤษฎี 2.4.1 ถ้า $n, k \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $n > 1$ แล้วจะมี $a_i \in \mathbb{Z}^+$

โดยที่ $i = 1, 2, \dots, k$ และ p_i เป็นจำนวนเฉพาะ ซึ่ง

$$p_1 < p_2 < \dots < p_k \text{ ซึ่งทำให้ } n = p_1^{a_1} p_2^{a_2} \dots p_k^{a_k}$$

และการเขียน n แบบนี้ เขียนได้เพียงแบบเดียว

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 17

ทฤษฎี 2.4.2 ถ้า $k, n, a_i \in \mathbb{Z}^+$ และ $t_i \in W$ โดยที่

$$0 \leq t_i \leq a_i \text{ และ } i = 1, 2, \dots, k \text{ และ}$$

p_1, p_2, \dots, p_k เป็นจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน และ

$$n = p_1^{a_1} p_2^{a_2} \dots p_k^{a_k} \text{ แล้ว } d \in \mathbb{Z}^+$$

จะเป็นตัวหารของ n ก็ต่อเมื่อ $d = p_1^{t_1} p_2^{t_2} \dots p_k^{t_k}$

พิสูจน์

ดูรายละเอียดจาก [8] หน้า 28

ทฤษฎี 2.4.3 ถ้า $a, b, k, d \in \mathbb{Z}^+$ และ $a_i, b_i \in W$

โดยที่ $i = 1, 2, \dots, k$ และ p_1, p_2, \dots, p_k

เป็นจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน และ $a = p_1^{a_1} p_2^{a_2} \dots p_k^{a_k}$,

$$b = p_1^{b_1} p_2^{b_2} \dots p_k^{b_k} \text{ แล้ว } d = (a, b)$$

ก็ต่อเมื่อ $d = p_1^{\min\{a_1, b_1\}} p_2^{\min\{a_2, b_2\}} \dots p_k^{\min\{a_k, b_k\}}$

พิสูจน์

ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 18

นิยาม 2.4.1 ออยเลอร์ ฟังก์ชัน-ฟังก์ชัน (Euler ϕ -Function)

ถ้า $n \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว จำนวนของจำนวนเต็มบวกที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ n และเป็นจำนวนเฉพาะสัมพัทธ์กับ n เรียกว่า ออยเลอร์ ฟังก์ชัน-ฟังก์ชันของ n เขียนแทนด้วย $\phi(n)$ หรือ

ถ้า $K = \{x \in \mathbb{Z}^+ / x \leq n \text{ และ } (x, n) = 1\}$

แล้ว $||K|| = \phi(n)$

ตัวอย่าง ถ้า $d_1, n, k \in \mathbb{Z}^+$ และ d_i/n โดยที่
 $i = 1, 2, \dots, k$ แล้ว $\sum_{i=1}^k \phi(d_i)$ หมายถึง
 $\phi(d_1) + \phi(d_2) + \dots + \phi(d_k)$

ทฤษฎี 2.4.4 ถ้า $d_i, n, k \in \mathbb{Z}^+$ และ d_i/n โดยที่
 $i = 1, 2, \dots, k$ แล้ว $\sum_{i=1}^k \phi(d_i) = n$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [8] หน้า 35

ทฤษฎี 2.4.5 ค่าของ $\phi(n)$

ถ้า $k, n, a_i \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $n > 1$; $i=1, 2, \dots, k$

และ p_1, p_2, \dots, p_k เป็นจำนวนเฉพาะที่แตกต่างกัน และ

$n = p_1^{a_1} p_2^{a_2} \dots p_k^{a_k}$ แล้ว

$$\phi(n) = n \left(1 - \frac{1}{p_1}\right) \left(1 - \frac{1}{p_2}\right) \dots \left(1 - \frac{1}{p_k}\right)$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 27

2.5 คอนกรูเอนซ์ (Congruence)

นิยาม 2.5.1 ถ้า $a, b \in \mathbb{Z}$ และ $m \in \mathbb{Z}^+$ เราจะกล่าวว่า a

คอนกรูเอนซ์กับ b มอดุโล m ก็ต่อเมื่อ $m \mid (a-b)$

a คอนกรูเอนซ์กับ b มอดุโล m เขียนแทนด้วย

$$a \equiv b \pmod{m}$$

ทฤษฎี 2.5.1 ถ้า $a \equiv b \pmod{m}$ และ $c \equiv d \pmod{m}$ แล้ว

$$ac \equiv bd \pmod{m}$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [8] หน้า 62

ทฤษฎี 2.5.2 ถ้า $a \equiv b \pmod{m}$ และ $c \in \mathbb{Z}$ แล้ว

$$ac \equiv bc \pmod{m}$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [8] หน้า 62

ทฤษฎี 2.5.3 ถ้า $a \equiv b \pmod{m}$ และ $c \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว $ac \equiv bc \pmod{mc}$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 108

ทฤษฎี 2.5.4 ถ้า $ac = bc \pmod{m}$ และ $d = (m, c)$

แล้ว $a \equiv b \pmod{\frac{m}{d}}$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 109

ทฤษฎี 2.5.5 ถ้า $a \equiv b \pmod{m}$ และ $c \in \mathbb{Z}^+$ แล้ว $a^c \equiv b^c \pmod{m}$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [8] หน้า 63

ทฤษฎี 2.5.6 (Euler-Fermat Theorem)

ถ้า $a \in \mathbb{Z}$, $m \in \mathbb{Z}^+$ โดยที่ $(a, m) = 1$ แล้ว

$$a^{\phi(m)} \equiv 1 \pmod{m}$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 113

ทฤษฎี 2.5.7 ถ้า $m, n \in \mathbb{Z}^+$ และ $d = (m, n)$ แล้ว

$$\phi(mn) = \phi(m) \phi(n) \left(\frac{d}{\phi(d)}\right)$$

พิสูจน์ ดูรายละเอียดจาก [9] หน้า 28

2.6 คุณสมบัติของจำนวนเต็มบวก

นิยาม 2.6.1 สมาชิกที่มากที่สุดของเซต

ถ้า $A \subseteq \mathbb{Z}^+$ และ $A \neq \emptyset$ แล้ว จะเรียก $x \in A$ ว่าเป็นสมาชิกที่มากที่สุดของ A ก็ต่อเมื่อ ถ้า $y \in A$ แล้ว $y \leq x$

ทฤษฎี 2.6.1 ถ้า $A \subseteq \mathbb{Z}^+$ และ $A \neq \emptyset$ และ A เป็นเซตจำกัด แล้ว A มีสมาชิกที่มากที่สุด

พิสูจน์ ุรบายละเอียดจาก [3] หน้า 910

ทฤษฎี 2.6.2 ถ้า $n \in \mathbb{Z}^+$ และ $p(n)$ แทนข้อความที่เกี่ยวกับ n

และ

ก. $p(1)$ เป็นจริง ,

ข. ถ้า $k \in \mathbb{Z}^+$ และ $p(k)$ เป็นจริงแล้ว $p(k+1)$ เป็นจริงด้วย
แล้วจะได้ว่า $p(n)$ เป็นจริงทุกค่าของ n

พิสูจน์ ุรบายละเอียดจาก [4] หน้า 83

2.7 การจัดลำดับ (Permutation)

กฎข้อมูลฐาน 1 ถ้ามีการกระทำ 2 อย่างต่อเนื่องกัน โดยที่การกระทำอย่างหนึ่งมี n_1 วิธี และแต่ละวิธีนั้นทำให้การกระทำครั้งที่ 2 มี n_2 วิธี ดังนั้นการกระทำต่อเนื่องกันจะจัดกระทำได้ $n_1 \times n_2$ วิธี

หมายเหตุ ถ้ามีการกระทำหลายอย่างเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป การกระทำอย่างแรกมี n_1 วิธี และแต่ละวิธีของการกระทำอย่างแรกนั้น การกระทำอย่างที 2 เกิดได้ n_2 วิธี และแต่ละวิธีของการกระทำอย่างแรกและอย่างที 2 การกระทำอย่างที 3 เกิดได้ n_3 วิธี ดังนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงการกระทำอย่างที k ซึ่งเกิดได้ n_k วิธี เพราะฉะนั้นการกระทำ k อย่างต่อเนื่องกันนั้น จะจัดกระทำได้ $n_1 \times n_2 \times \dots \times n_k$ วิธี

กฎข้อมูลฐาน 2 จากกฎที่ 1 ถ้าหากว่า $n_1 = n_2 = \dots = n_k = n$

นั่นคือ มีการกระทำ k อย่าง ซึ่งกระทำต่อเนื่องหรือกระทำพร้อม ๆ กัน

ถ้าแต่ละอย่างมีจำนวนวิธีที่จะทำได้ n วิธี ฉะนั้นการกระทำ k อย่างต่อเนื่องกัน หรือพร้อม ๆ กัน จะกระทำได้ n^k วิธี